विशेषणनिरुक्ती च सिद्धिर्भेशविपर्ययौ ॥ १७३ ॥ दाक्षिण्यातुनयौ मालार्थापित्तिंगिर्हणं तथा । पृच्छा प्रसिद्धिः सारूप्यं संक्षेपो गुणकीर्तनम् ॥ १७४ ॥ लेशो मनोरथोऽनुक्तसिद्धिः प्रियवचस्तथा ।

तेत्र—

लक्षणानि गुणैः सालंकारैयींगस्त भूषणम् ॥ १७५ ॥

यथा-

'आक्षिपन्त्यरिवन्दानि मुग्धे ! तव मुखश्रियम् । कोषदण्डसमग्राणां किमेषामस्ति दुष्करम् ॥' वर्णनाक्षरसंघातश्चित्रार्थेरक्षरैर्मितैः ।

यथा शाकुन्तले—'राजा—कचित्सर्खीं वो नातिबाधते शरीर-संतापः । प्रियंवदा—संपदं लघोसहो उअसमं गमिस्सदि ।'

सिद्धैरथैंः समं यत्राप्रसिद्धोऽर्थः प्रकाशते ॥ १७६ ॥ श्रिष्टंश्रक्षणचित्रार्था सा शोभेत्यभिधीयते ।

यथा--

'सद्वंशसंभवः गुद्धः कोटिदोऽपि गुणान्वितः। कामं धनुरिव कूरो वर्जनीयः सतां प्रभुः।

काङ्क्षया। यस्मिन्त्से यदाक्षञ्चितं योग्यं च भवति तत्तस्मिन्वणंनीयमिति भावः॥
गुणमाधुयोजःप्रसादैर्यमकोपमाधळंकारसिहतैयोंगः परस्परमेळकः ॥ आक्षिपन्ति निन्दिन्ति। कोषो बीजकोषो भाण्डागारथ । दण्डो नाळं चतुर्योपायथ । अत्रारिवन्दाना-मचेतनत्या निन्दान संभवतीत्युपमा कल्प्यत इति निदर्शना । एवं च निदर्शनार्थान्तर-न्यासक्षेषाळंकारसिहताभ्यां माधुर्यप्रसादाभ्यां योगः ॥ चित्रो विद्यप्रमनोरमोऽथों येषां तैरक्षरैः पदैः ॥ चो युष्माकं सखीं शक्तन्तळां शरीरसंतापः सरज्वाळा। 'सांप्रतं लब्धोषधमुपशमं गमिष्यति' इति संस्कृतम् ॥ सिद्धैः साधियतुमार्व्यः। किर्ष्ट (श्व-क्षण) क्षित्रोऽर्थो यस्याः सा वर्णना ॥ चंशोऽन्ववायो वेणुश्च। कोटिः संख्याविशेभोऽर्थं च । गुणः शौर्यादिः मौर्वा च । क्रूरः कुटिलः कठिनश्च। अत्र सिद्धैरन्वयादिभिः

^{1.} गुणैरिति । घोडशाध्याये भरतेनाप्युक्तम्—'अलंकारैग्रंणैश्रेव बहुभिः समलंक-तम् । भूषणैरिव विन्यस्तैस्तद्भूषणमिति स्मृतम् ॥' इति ॥

१. 'ब्रह्णं क ख. २. 'छक्षणानि' क ख-ग. ३. 'तत्र' क ख-ग. १. 'छक्षण' क. ५. 'येपां—' इलादिः '—वेणुक्ष ।' इलग्तः पाठः पुस्तकान्तरे नास्ति. ६. 'श्लिप्टसरूपः' इति सर्वत्र.